

8.2. Definicja grupy symetrii wewnętrznej tensora Tensory symetryczne i antysymetryczne

Definicja 8.4. Grupą symetrii wewnętrznej tensora $\underline{A} \in \mathcal{T}_p$ nazywamy zbiór $\sum_{\underline{A}} := \{\sigma \in \sum_p : \sigma * \underline{A} = \underline{A}\}$, gdzie $*$ jest działaniem permutacji tensorów.

Wykażemy, że zbiór $\sum_{\underline{A}}$ z działaniem składania permutacji jest grupą. Wystarczy wykazać, że jest to podgrupa grupy permutacji zbioru p -elementowego \sum_p . Ponieważ dla dowolnych permutacji $\sigma_1, \sigma_2 \in \sum_{\underline{A}}$ mamy

$$(\sigma_1 \circ \sigma_2) * \underline{A} = \sigma_1 * (\sigma_2 * \underline{A}) = \sigma_1 * \underline{A} = \underline{A}, \text{ stąd } \sigma_1 \circ \sigma_2 \in \sum_{\underline{A}}$$

i dla dowolnej permutacji $\sigma \in \sum_{\underline{A}}$ mamy

$$\sigma^{-1} * \underline{A} = \sigma^{-1} * (\sigma * \underline{A}) = (\sigma^{-1} \circ \sigma) * \underline{A} = \text{id} * \underline{A} = \underline{A}, \text{ stąd } \sigma^{-1} \in \sum_{\underline{A}}$$

Zatem zbiór $\sum_{\underline{A}}$ jest podgrupą grupy \sum_p .

Definicja 8.5. Grupą symetrii wewnętrznej tensorów $\underline{A}, \underline{B} \in \mathcal{T}_p$ nazywamy zbiór $\sum_{\underline{A}, \underline{B}} := \{\sigma \in \sum_p : \sigma * \underline{A} = \underline{A} \wedge \sigma * \underline{B} = \underline{B}\}$.

Łatwo zauważyć, że $\sum_{\underline{A}, \underline{B}} = \sum_{\underline{A}} \cap \sum_{\underline{B}}$. Grupy symetrii wewnętrznej tensorów są niepuste, ponieważ należy do nich permutacja tożsamościowa.

Definicja 8.6. Tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_p$ nazywamy

a) symetrycznym, jeśli dla każdej permutacji $\sigma \in \sum_p$ mamy $\sigma * \underline{A} = \underline{A}$, co oznacza, że $\sum_{\underline{A}} = \sum_p$;

b) antysymetrycznym, jeśli dla każdej permutacji $\sigma \in \sum_p$ mamy $\sigma * \underline{A} = \text{sgn } \sigma \underline{A}$, gdzie $\text{sgn } \sigma$ jest znakiem permutacji σ .

Twierdzenie 8.2. Niech \mathcal{T}_p będzie przestrzenią tensorów o walencji p , $\hat{\sum}_p$ - podgrupą grupy permutacji \sum_p . Wtedy zbiór $\mathcal{T}_p, \hat{\sum}_p := \{\underline{A} \in \mathcal{T}_p : \sum_{\underline{A}} = \hat{\sum}_p\}$ tensorów o walencji p

i grupie symetrii wewnętrznej $\hat{\Sigma}_p$ jest podprzestrzenią liniową przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_p .

Dowód. Niech permutacja $\sigma \in \hat{\Sigma}_p$. Wtedy dla dowolnych tensorów $\underline{A}, \underline{B} \in \mathcal{T}_p, \hat{\Sigma}_p$ i dowolnej liczby $\alpha \in \mathbb{R}$ mamy

$$1) \sigma * (\underline{A} + \underline{B}) = \sigma * \underline{A} + \sigma * \underline{B} = \underline{A} + \underline{B}, \text{ stąd } \underline{A} + \underline{B} \in \mathcal{T}_p, \hat{\Sigma}_p$$

$$2) \sigma * (\alpha \underline{A}) = \alpha (\sigma * \underline{A}) = \alpha \underline{A}, \text{ stąd } \alpha \underline{A} \in \mathcal{T}_p, \hat{\Sigma}_p$$

Zatem z twierdzenia 1.2 wnioskujemy, że zbiór $\mathcal{T}_p, \hat{\Sigma}_p$ jest podprzestrzenią liniową przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_p .

Wniosek 8.1. W przestrzeni tensorowej zbiory tensorów symetrycznych i antysymetrycznych są podprzestrzeniami liniowymi tej przestrzeni.

Uwaga 8.5. Jeśli mamy przestrzeń tensorową \mathcal{T}_p i daną podgrupę $\hat{\Sigma}$ grupy permutacji Σ_p , to problem znalezienia podprzestrzeni $\mathcal{T}_p, \hat{\Sigma}$ sprowadza się do znalezienia wymiaru i skonstruowania bazy tej przestrzeni.

P r z y k ł a d 8.12. Niech $\mathcal{T}_2 = \mathbb{R}^3 \otimes \mathbb{R}^3$, a $\Sigma_2 = \{(1,2), (2,1)\}$ będzie grupą permutacji. Znajdziemy podprzestrzenie tensorów symetrycznych \mathcal{T}_2^s i antysymetrycznych \mathcal{T}_2^a .

Wystarczy znaleźć bazy w tych podprzestrzeniach. Niech $\{e_i \otimes e_j\}$ będzie bazą przestrzeni tensorowej \mathcal{T}_2 . Wtedy zbiór tensorów symetrycznych

$$\{e_1 \otimes e_1, e_2 \otimes e_2, e_3 \otimes e_3, e_1 \otimes e_2 + e_2 \otimes e_1, e_1 \otimes e_3 + e_3 \otimes e_1, e_2 \otimes e_3 + e_3 \otimes e_2\}$$

jest bazą podprzestrzeni \mathcal{T}_2^s , a zbiór tensorów antysymetrycznych

$$\{e_1 \otimes e_2 - e_2 \otimes e_1, e_1 \otimes e_3 - e_3 \otimes e_1, e_2 \otimes e_3 - e_3 \otimes e_2\}$$

jest bazą podprzestrzeni tensorów antysymetrycznych \mathcal{T}_2^a .

Stąd wynika, że $\dim \mathcal{T}_2^s = 6$, $\dim \mathcal{T}_2^a = 3$.

P r z y k ł a d 8.13. Niech $T_3 = E^3 \otimes E^3 \otimes E^3$, a $\Sigma_3 = \{(1,2,3), (1,3,2), (2,1,3), (2,3,1), (3,1,2), (3,2,1)\}$ będzie grupą permutacji. Znajdziemy podprzestrzenie tensorów symetrycznych T_3^S i antysymetrycznych T_3^A .

Wystarczy znaleźć bazy w tych podprzestrzeniach. Niech $\{e_i \otimes e_j \otimes e_k\}$ będzie bazą przestrzeni tensorowej T_3 . Wtedy tensory symetryczne

$$A_i = e_i \otimes e_i \otimes e_i \quad \text{dla } i = 1, 2, 3$$

$$A_{ij} = e_i \otimes e_i \otimes e_j + e_i \otimes e_j \otimes e_i + e_j \otimes e_i \otimes e_i \quad \text{dla } i, j = 1, 2, 3, i \neq j$$

$$A_{123} = e_1 \otimes e_2 \otimes e_3 + e_1 \otimes e_3 \otimes e_2 + e_2 \otimes e_1 \otimes e_3 + e_2 \otimes e_3 \otimes e_1 + \\ + e_3 \otimes e_1 \otimes e_2 + e_3 \otimes e_2 \otimes e_1$$

stanowią bazę podprzestrzeni tensorów symetrycznych T_3^S , a tensor antysymetryczny

$$e_1 \otimes e_2 \otimes e_3 - e_1 \otimes e_3 \otimes e_2 + e_2 \otimes e_3 \otimes e_1 - e_2 \otimes e_1 \otimes e_3 + \\ + e_3 \otimes e_1 \otimes e_2 - e_3 \otimes e_2 \otimes e_1$$

stanowi bazę przestrzeni tensorów antysymetrycznych T_3^A . Stąd wynika, że $\dim T_3^S = 10$, $\dim T_3^A = 1$.

P r z y k ł a d 8.14. Niech $T_4 = E^3 \otimes E^3 \otimes E^3 \otimes E^3$, a $\hat{\Sigma}$ będzie podgrupą grupy permutacji Σ_4 generowaną przez zbiór permutacji $\{6_1 = (1,2,3,4), 6_2 = (2,1,3,4), 6_3 = (1,2,4,3), 6_4 = (3,4,1,2)\}$. Znajdziemy podprzestrzeń tensorową $T_{4, \hat{\Sigma}}$.

Wystarczy znaleźć bazę tej podprzestrzeni. Niech $\{e_i \otimes e_j \otimes e_k \otimes e_l\}$ będzie bazą przestrzeni tensorowej T_4 . Wtedy tensory

$$A_{iiii} = e_i \otimes e_i \otimes e_i \otimes e_i \quad \text{dla } i = 1, 2, 3$$

$$A_{iijj} = e_i \otimes e_i \otimes e_j \otimes e_j + e_j \otimes e_j \otimes e_i \otimes e_i \quad \text{dla } i, j = 1, 2, 3, i < j$$

$$A_{ijij} = e_i \otimes e_j \otimes e_i \otimes e_j + e_j \otimes e_i \otimes e_i \otimes e_j + e_i \otimes e_j \otimes e_j \otimes e_i + \\ + e_j \otimes e_i \otimes e_j \otimes e_i \quad \text{dla } i, j = 1, 2, 3, i < j$$

$$\begin{aligned} A_{iiii} &= e_i \otimes e_i \otimes e_i \otimes e_i + e_i \otimes e_i \otimes e_j \otimes e_i + e_i \otimes e_j \otimes e_i \otimes e_i + \\ &+ e_j \otimes e_i \otimes e_i \otimes e_i \end{aligned} \quad \text{dla } i, j = 1, 2, 3, i \neq j$$

$$\begin{aligned} A_{iiij} &= e_i \otimes e_i \otimes e_j \otimes e_k + e_i \otimes e_i \otimes e_k \otimes e_j + e_j \otimes e_k \otimes e_i \otimes e_i + \\ &+ e_k \otimes e_j \otimes e_i \otimes e_i \end{aligned} \quad \text{dla } i, j, k = 1, 2, 3, i \neq j < k$$

$$\begin{aligned} A_{ijkk} &= e_i \otimes e_j \otimes e_k \otimes e_i + e_j \otimes e_i \otimes e_k \otimes e_i + e_i \otimes e_j \otimes e_i \otimes e_k + \\ &+ e_j \otimes e_i \otimes e_k \otimes e_i + e_k \otimes e_i \otimes e_i \otimes e_j + e_k \otimes e_i \otimes e_j \otimes e_i + \\ &+ e_i \otimes e_k \otimes e_i \otimes e_j + e_k \otimes e_i \otimes e_j \otimes e_i \end{aligned} \quad \text{dla } i, j, k = 1, 2, 3, i \neq j < k$$

stanowią bazę przestrzeni $\mathcal{T}_{4, \hat{\Sigma}}$. Stąd wynika, że $\dim \mathcal{T}_{4, \hat{\Sigma}} = 21$.

8.3. Definicja grupy symetrii funkcji tensorowej Funkcje izotropowe i hemitropowe

Definicja 8.7. Niech \mathcal{T}_p i \mathcal{T}_q będą przestrzeniami tensorowymi, a $f : D \rightarrow \mathcal{T}_p$ będzie funkcją tensorową na zbiorze $D \subset \mathcal{T}_p$. Grupą symetrii funkcji tensorowej f nazywamy zbiór

$$\mathcal{V}_f := \{Q \in \mathcal{V} : Q * f(A) = f(Q * A) \text{ dla } A \in D\}$$

gdzie $*$ jest działaniem obrotu tensorów.

Łatwo wykazać, że zbiór \mathcal{V}_f jest podgrupą grupy tensorów ortogonalnych \mathcal{V} . Grupa symetrii funkcji tensorowej jest zbiorem niepustym, ponieważ zawiera tensor jednostkowy.

Definicja 8.8. Funkcję tensorową $f : D \rightarrow \mathcal{T}_q$ na zbiorze $D \subset \mathcal{T}_p$ nazywamy

- izotropową wtedy i tylko wtedy, gdy $\mathcal{V}_f = \mathcal{V}$;
- hemitropową wtedy i tylko wtedy, gdy $\mathcal{V}_f = \mathcal{R}$;
- anizotropową wtedy i tylko wtedy, gdy $\mathcal{V}_f \neq \mathcal{R}$ i $\mathcal{V}_f \neq \mathcal{V}$.